

บทที่ 4

โครงสร้างฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของระบบ

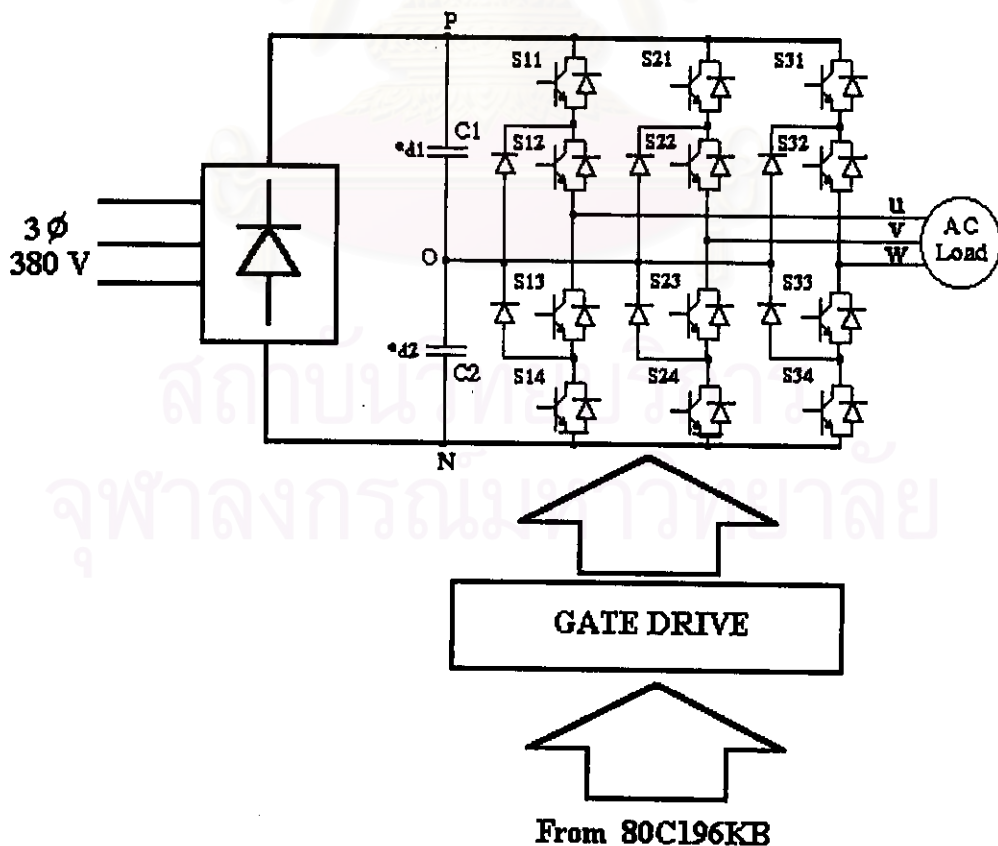
ในบทนี้เราจะกล่าวถึง การสร้างอินเวอร์เตอร์ตามระดับขนาด 3 kVA 380 V เพื่อทดสอบการทำงานด้วยวิธีการปรับความกว้างพัลส์อย่างง่ายที่ได้พัฒนาขึ้นในบทที่ 3 โครงสร้างของระบบประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. ภาคกำลัง แสดงดังรูปที่ 4.1 ซึ่งประกอบด้วย

- ชุดเรียงกระแสแรงดันไฟฟ้าสลับ 3 เฟส ขนาด 380 V ซึ่งใช้ไดโอดบริดจ์ 3 เฟสและตัวเก็บประจุขนาด $850 \mu\text{F}$ 800 V จำนวน 2 ตัวต่ออนุกรมกันเพื่อสร้างแรงดันไฟฟ้าตรงสามระดับ

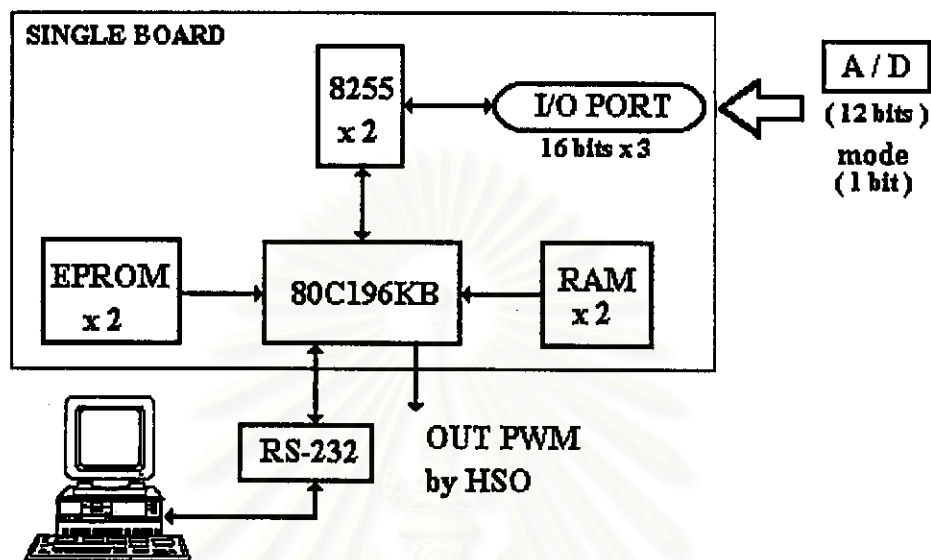
- ชุดอินเวอร์เตอร์สามระดับ ซึ่งใช้ทรานซิสเตอร์กำลังจำนวน 12 ตัว ความถี่สวิตชิง 900 Hz

- ชุดขับเกตของทรานซิสเตอร์กำลัง 12 ชุด

รูปที่ 4.1 ภาคกำลัง

2. ภาคควบคุม ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์แบบบอร์ดเดียวของ INTEL 80C196KB ทำงานที่ความถี่ 12 MHz แสดงดังรูปที่ 4.2

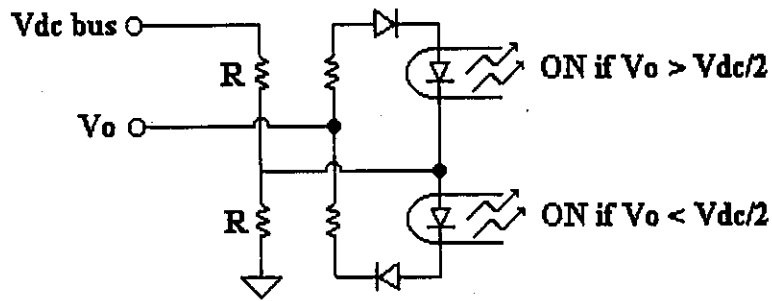
รูปที่ 4.2 ภาคควบคุม

3. ภาคตรวจจับสัญญาณ

- จุดตรวจจับแรงดันบัสไฟตรง จะใช้วงจร A/D ขนาด 12 บิตซึ่งแสดงในรูปที่ 4.2 เพื่อทราบขนาดแรงดันบัสไฟตรงและแยกโคจรระหว่างภาคควบคุมและภาคกำลัง

- จุดตรวจจับเครื่องหมายของกระแสแหล่งจ่ายไฟตรงจะใช้ Hall Current Sensor ชนิด Voltage output เพื่อตรวจจับกระแส และใช้วงจรฮิสเตอร์ซิสด้วยวงจรรอมแอมป์เพื่อหาทิศทางไหลของกระแสและป้องกันคลื่นรบกวน

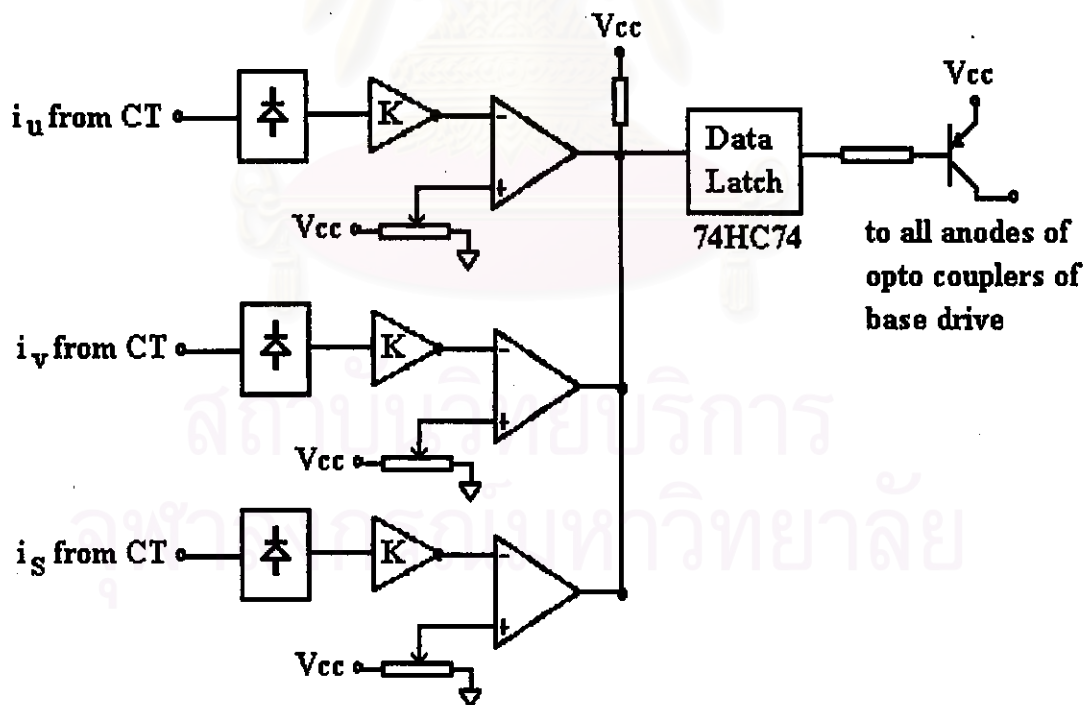
- จุดตรวจจับเครื่องหมายของแรงดันนิวทรัล เพื่อกำหนดขอบเขตที่จะให้แรงดันนิวทรัลเปลี่ยนแปลงได้ จะใช้วงจรในรูปที่ 4.3 ซึ่งประกอบด้วยความต้านทานจำนวน 2 ตัวต่ออนุกรมกันเพื่อสร้างแรงดันครึ่งหนึ่งของแรงดันบัสไฟตรงและใช้วงจรในส่วนของ optoisolator เพื่อกำหนดขอบเขตการเปลี่ยนแปลงของแรงดันนิวทรัล โดยถ้าแรงดันนิวทรัลมีขนาดมากกว่าครึ่งหนึ่งของแรงดันบัสไฟตรงเพียงพอจะทำให้ optoisolator ตัวบนทำงาน ในทำนองกลับกันถ้าแรงดันนิวทรัลมีขนาดน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของแรงดันบัสไฟตรงเพียงพอจะทำให้ optoisolator ตัวล่างทำงาน เราสามารถกำหนดขอบเขตการทำงานของ optoisolator จากความต้านทานที่ต่ออนุกรมอยู่ด้วยทั้ง 2 ตัว

รูปที่ 4.3 วงจรตรวจจับเครื่องหมายของแรงดันนิวทริล

จากชุดตรวจจับเครื่องหมายของกระแสแหล่งจ่ายไฟตรง และชุดตรวจจับเครื่องหมายของแรงดันนิวทริล เราจะได้สัญญาณทั้งสองมากำหนดโหมดการทำงานตามตารางที่ 3.2 ในบทที่ 3 ซึ่งจะได้ออกมาเป็นสัญญาณโหมดจำนวน 1 บิตส่งให้กับภาคควบคุม

- ชุดตรวจจับกระแสเพื่อป้องกันกระแสเกิน แสดงดังรูปที่ 4.4 จะทำการวัดกระแสขาออกของอินเวอร์เตอร์ 2 เฟสและกระแสของแหล่งจ่ายไฟตรงนำมาเปรียบเทียบกับค่าที่ตั้งไว้เพื่อป้องกันกระแสเกินพิคค์ที่กำหนดไว้

รูปที่ 4.4 วงจรตรวจจับกระแสเพื่อป้องกันกระแสเกิน

โปรแกรมเพื่อสร้างสัญญาณการสวิตช์จะอาศัยพอร์ตส่งสัญญาณความเร็วสูง(High Speed Output ; HSO) ของไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ 80C196KB และตัวจับเวลาภายใน โดยเมื่อทราบรูปแบบการสวิตช์และถึงเวลาในการสวิตช์ของรูปแบบนั้น ไมโครคอนโทรลเลอร์จะส่ง HSO ให้ส่งรูปแบบการสวิตช์นั้น สามารถแสดงด้วย PDL (Program Development Language) ดังต่อไปนี้ และแสดงไคอะแกรมเวลาได้ดังรูปที่ 4.5 ซึ่งโปรแกรมนี้อินเทอร์รัปต์ทุก ๆ 1111 ไมโครวินาที (คาบการสวิตช์ของความถี่สวิตช์ 900 Hz) และโปรแกรมในการบริการอินเทอร์รัปต์จะใช้เวลาดังทั้งหมดประมาณ 219 ไมโครวินาที

A SIMPLE PWM METHOD FOR THREE LEVEL INVERTER PROGRAM

Module

Initialize

Initialize all variables
 Initialize and enable HSO interrupt
 Call HSO ISR

Loop here forever (wait for interrupt)

Switching frequency Interrupt Service Routine (HSO ISR)

Get Vdc Bus and mode
 Calculate voltage vector magnitude and check maximum magnitude
 Check location of command vector to select a sector
 Calculate timing of each pattern according to the selected sector
 Set HSO for pattern and timing output
 Calculate next command vector
 Return

END

- Get Vdc Bus and mode (2 μ s)
- Calculate voltage vector magnitude and check maximum magnitude (18 μ s)
- Check location of command vector (65 μ s)
- Calculate timing of switching pattern (82 μ s)
- Set HSO for pattern and timing output (45 μ s)
- Calculate next command vector (7 μ s)

รูปที่ 4.5 ไคอะแกรมเวลาของซอฟต์แวร์ไมโคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย